

UNES DE CALÇ I ALTRES D'ARENA...

Josep Mas Segura

Aquest any 2004 hem rebut, amb complaença, la notícia de la restauració del quadre que hi ha a l'església de Santa Caterina de la ciutat de Palma de Mallorca.

A Tarragona han recuperat dues pintures, una procedent de la col·lecció del qui fou rector de Vilabella Mn. Romà Comamala i l'altra, de la casa dels senyors Canals de Tarragona.

L'amic Jaume Duran i Mestre, d'Igualada, ha pintat un tríptic de Sant Magí. El va beneir durant la missa de "l'Aplec de la Rosa ", celebrat al santuari de la Brufaganya el passat 13 de juny.

El Dr. Alejandro Trilla i Ramon, de Cervera, ha pintat una "icona" amb la imatge del Sant Magí que es venera a la capella de Cervera.

Els Magins de Tàrraga, estan preparant una talla de fusta per posar a l'ermita de Sant Eloi.

Hem restaurat les rajoles de ceràmica amb la imatge de Sant Magí, a la fornícula que hi ha al Parc Municipal Mas Duran.

Al Centre Permanent d'Exposició, l'Avel·li Garriga té preparat un altar per posar-hi la imatge de Sant Magí que va donar-li l'escultora Carme Benet Pelegrí.

Fins aquí tot és alegria i satisfacció, però el 13 de juliol, arriba la indignació!

L'amic Daniel Ribas de Tarragona, ens comunica el robatori de la

imatge de guix que es va fer després de la guerra, i que actualment ocupava un altar lateral.

Per si no n'hi havia prou, el divendres dia 16, el mateix Daniel ens fa saber que havien tornat a entrar al Santuari, però aquesta vegada ja no hi van trobar l'altra imatge de Sant Magí, la que es va construir a partir dels esbossos que tenia la família Renart. Algú, amb previsió, ja l'havia amagat! És molt trist que les imatges no puguin estar als seus altars!

No hi ha paraules per descriure qui pot fer un acte semblant, i encara menys, per qui ho pot encarregar.

Tant falla la nostra educació? Crec que la culpa la tenim una mica tots plegats. Per desgràcia, la desídia i l'avarícia s'han convertit en virtuts!

L'exagerat egoisme que tenim per les nostres coses, per les quals hi exigim respecte i tolerància, l'hauríem de tenir, també, per les coses dels altres, i encara més amb les comunes, que com a tals, són nostres. Estic segur que en gaudiríem millor tots plegats!

